

+
M
PAX

2° zondag Veertigdagentijd A
5 maart 2023
Mt. 17,1-9

Veelgeliefden,

in de liturgie van deze zondag staat de Gedaante-verandering van de Heer centraal. Een mysterieus gebeuren dat we met oplettende stilte moeten beschouwen. Daarbij komen allerlei vragen op. Is er werkelijk sprake van een gedaanteverandering en wie of wat verandert er van gedaante? Waarom staat dit verhaal in de heilige Schrift en waarom op deze plaats? Wat spreekt het uit over de Heer en de leerlingen? Wat zegt het over ons? Wat wil de evangelist, ja wat wil God zelf ons zeggen? Allemaal vragen die we in de stilte van ons hart moeten overwegen. Wat voor de hand ligt of wat in onze eigen voorstelling van het gebeuren, onze vooronderstellingen, opkomt is misschien slechts de buitenkant van het mysterie.

Wie of wat verandert van gedaante? De Heer soms? Het goddelijk licht van de Zoon straalt door het aardse lichaam van Jezus. Het gaat hierbij niet om het verheerlijk lichaam van de Heer na zijn Verrijzenis maar zijn 'aardse' lichaam. Maar is dat een gedaanteverandering? De Zoon verandert niet en het goddelijk licht heeft Christus gedurende zijn hele leven doorstraalt.

Ja, maar nu straalt het zichtbaar. De drie bevoorrechte leerlingen zien dus iets wat er eigenlijk altijd was. Hun ogen werden geopend voor een diepere werkelijkheid: ze worden het goddelijk licht gewaar. Wat er dus allereerst verandert, is de blik van de apostelen.

Het licht dat de leerlingen zien, is het goddelijk licht waarover Johannes schrijft: *God is licht.* (1Jo. 1,5) *En het licht schijnt in de duisternis.* (Jo. 1,5) Dat licht, dat het leven van de mens is (Jo. 1,4), schijnt doorheen de hele schepping. *Het waarachtige licht schijnt reeds.* (1Jo. 2,8) Het is het licht dat de schepping in leven houdt. Zonder dat zou er niets zijn. Het mysterie van deze zondag heeft daarom verschillende lagen. Het is een theofanie, een openbaring door en over God. Het openbaart wie Christus is, maar het gaat ook over de mens, over u en mij.

Het is een manifestatie van de Drie-Ene God doordat de Vader (de stem) de Zoon (Jezus) aanwijst in de wolk (de Geest). Het is een openbaring van Christus, doordat het goddelijk licht van de Zoon door zijn fysieke gedaante straalt, waardoor de leerlingen gesterkt worden in hun geloof en voorbereid op het naderde Lijden van de Heer en zo het schandaal van het Kruis kunnen dragen. Het is de openbaring van de mens die door de navolging van Christus het goddelijk licht kan opnemen en zelf uitstralen. Zo zegt Jezus: *Ik ben het licht van de wereld. Wie Mij volgt, ... zal het licht van het leven bezitten.* (Jo.8,12) Ja, sterker nog: *Gij zijt het licht der wereld* (Mt. 5,14) De Gedaanteverandering van de Heer openbaart het mysterie van elke dag, namelijk dat de hele schepping baadt in het licht van de Schepper. De wolk van Gods aanwezigheid overschaduwde ook ons en ook tot ons zegt de Vader voortdurend: Jij bent mijn welbeminde zoon of dochter.

God is alom tegenwoordig. Maar waarom merken we daar zo weinig van? Ja, sterker nog: ervaren wij in onze tijd niet des te meer Gods

afwezigheid? We zeggen: de tijden zijn slecht. De tijden zijn als alle tijden waarin goed en kwaad, licht en duisternis met elkaar strijden. Maar hoe kijken wij? Met welke ogen? Met de ogen van de moeder die over haar voor roofmoord veroordeelde zoon zei: het is toch zo'n goede jongen; het is toch zo'n goede jongen? Die moeder kijkt dieper. Die moeder kijkt met liefde en ontkent het kwaad niet, maar ziet ook de goedheid in de diepte. Maar liefde maakt toch blind? Nee, verliefdheid maakt blind, maar echte liefde ziet dieper. Gods liefde ziet ook in onze tijd dieper en Hij houdt ons in leven. Zijn licht blijft schijnen, ook in het duister, om uit te nodigen en het licht te aanschouwen.

Hoe durf ik zoiets te zeggen in een tijd waarin de broedermoord tussen Kain en Abel uitgegroeid is tot een broedermoord tussen volkeren? Wij dachten misschien tot voor kort dat wij in de loop der tijden beschaafder zijn geworden. Wij hebben immers, dachten we, de oorlogen uitgebannen. Maar is dat zo? In het groot en in het klein? Wij doden niet meer met kogels maar met de tong. Wij dachten misschien ... Maar Jezus had ons gewaarschuwd voor de balk in ons oog waardoor we met ons beperkte zicht wel de splinter bij een ander zien, maar niet beseffen dat de balk ons verhindert om het goede en schone van de ander te zien. Kijken met de ogen van God betekent niet dat we het kwaad en de zonden in de wereld niet zien, maar dat we gaan beseffen wat er achter die balk aan schoonheid verborgen is. Als God nog steeds van ons houdt, als God nog steeds de wereld in leven houdt, dan betekent dit dat de weegschaal nog steeds naar de goede kant doorslaat.

Vandaag wil God ons duidelijk maken dat zijn licht ook in onze duisternis schijnt en Hij nodigt ons uit om onze ogen te openen en anders naar de wereld, naar de schepping, naar zijn schepping te kijken. Hij bereidt ook ons voor op het lijden van elke dag. Als wij bereid zijn de berg op te gaan, dat wil zeggen de drukte van het dagelijks leven - al is het maar kort - te ontvluchten, de stilte en het gebed op te zoeken, dan zal het mysterie zich ook aan ons openbaren. De stilte van het mysterie zal ons voordat het zich openbaart, tot rust brengen. Ja, mysteries doen ons in slaap vallen; niet omdat ze slaapverwekkend zijn, maar juist omdat ze ons opwekken. De leerlingen ontwaakten en hun ogen gingen open. Pas vanuit de stilte en de innerlijke rust kan het mysterie zich openbaren: open - baren.